

عنوان مقاله:

نقش دانش بومی در بهره برداری بهینه از انرژی باد در سیستان

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی توسعه پایدار، راهکارها و چالش ها با محوریت کشاورزی، منابع طبیعی، محیط زیست و گردشگری (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

منصور حیدریان - کارشناس ارشد بیابانزدایی جهاد دانشگاهی واحد سیستان و بلوچستان

محمد نهتانی - استادیار گروه مرتع و آبخیزداری دانشکده آب و خاک دانشگاه زابل

پریسا رضازاده - کارشناس امور فناوری واحد پژوهشی دانشگاه زابل

خلاصه مقاله:

دانش بومی تجربه ایست که در طول زمان آزموده و با فرهنگ محلی و زیست محیطی یک منطقه سازگار شده است. خاصیت محلی بودن دانش بومی مبنایی برای پایه گذاری فعالیتهای علمی، جهت دستیابی به توسعه پایدار و عاملی برای بهره برداری در تولید محسوب می شود. اهمیت این دانش به اندازه ای است که برای سرمایه و نیروی کار قائل می شویم. دانش بومی در سیستان حائز اهمیت خاصی بوده، چون در طول سالهای متمادی نیاکانمان جهت شناسایی و بومی سازی پتانسیل های موجود منطقه و بهره برداری بهینه از آنها خصوصا بادهای 120 روزه تجربیات ارزنده ای را کسب کرده اند. اوج شکوفایی دانش مردمان این منطقه را می توان در اختراع آس بادهای جهت آس کردن غلات مشاهده نمود. در این مقاله روش بهره برداری بومی از انرژی باد توسط سیستانیان در زمینه استفاده از آس بادهای، بادگیرها، خارخانه ها، جابجایی تپه های ماسه ای و برداشت محصولات کشاورزی مورد بررسی قرار می گیرد

کلمات کلیدی:

آس باد ، بادهای صدویست روزه ، خارخانه ، سیستان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/355313>

